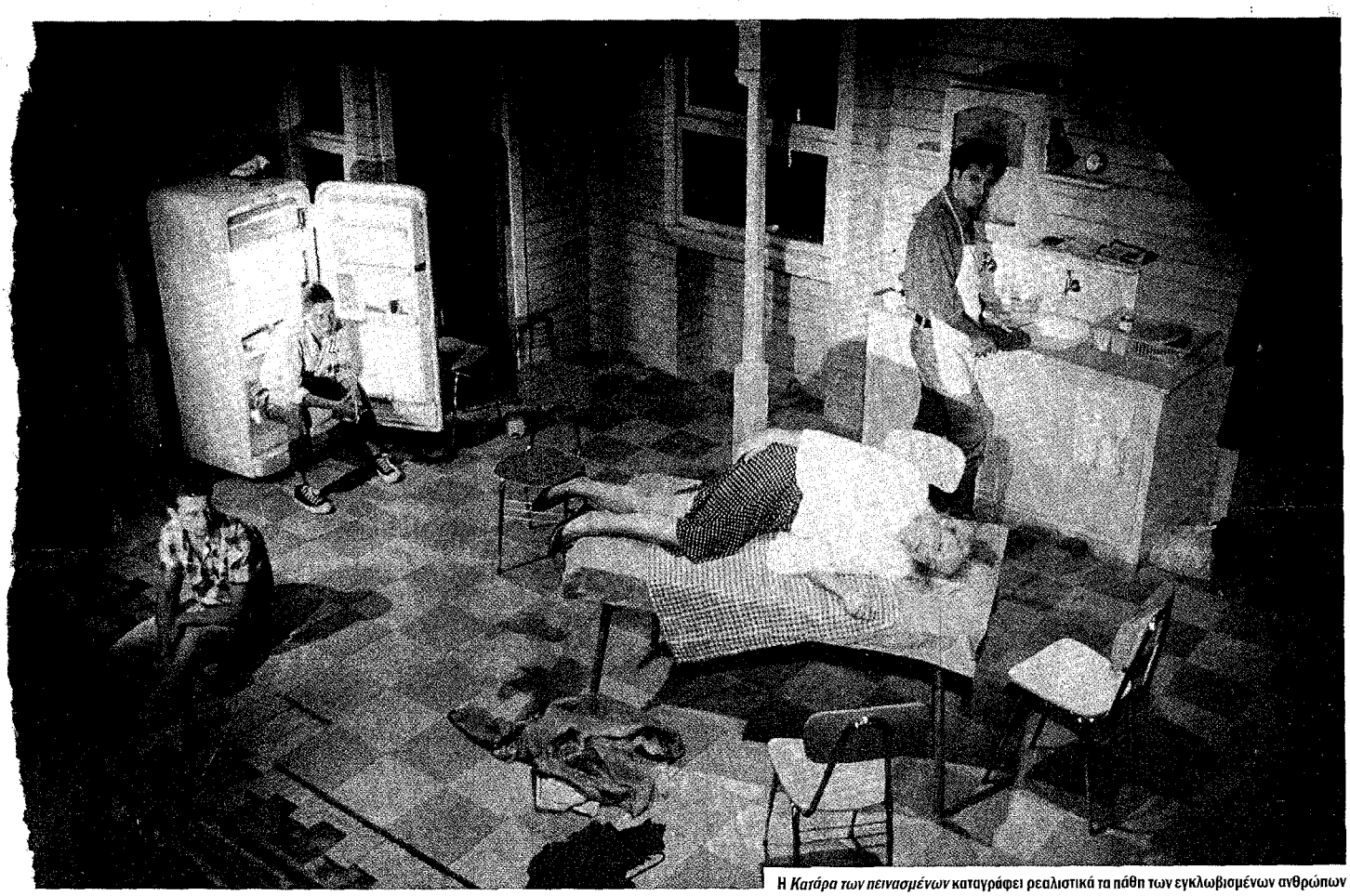
Νατουραλιστικός ενταφιασμός του αμερικανικού ονείρου

Στην *Κατάρα των πεινασμένων* –όπως και στο *Θαμμένο παιδί*– ο Σαμ Σέπαρντ ανατέμνει τη δομή της οικογένειας, μιλώντας για οικεία κακά και κοινά αδιέξοδα που οδήγησαν στην ταφή του αμερικανικού ονείρου. Ο συγγραφέας είναι συνεχιστής της οδυνηρής λογοτεχνίας του Νέου Κόσμου που σφράγισε τον 20ό αιώνα με δημιουργούς από τον Ο'Νηλ, τον Μίλερ, τον Στάινμπεκ, τον Ουίλιαμς μέχρι τον Μάμετ. Οι ήρωές του, όντα αγαθά που αντιμετωπίζουν σχεδόν έκπληκτα τη βίαιη εκμετάλλευση, την ταξική περιθωριοποίηση και τη ματαίωσή τους, είναι καθηλωμένοι στην κοινωνική πίεση μιας ξεχασμένης πόλης του αμερικανικού Νότου της δεκαετίας του 1950 αλλά και στις προσωπικές τους επιθυμίες-φαντασιώσεις. Οι φυγές τους λες και γίνονται για να δικαιώσουν την τελική επιστροφή τους. Συνήθως είναι αργά και η συντριβή αναπόφευκτη.

Η *Κατάρα των πεινασμένων* καταγράφει ρεαλιστικά τα πάθη των εγκλωβισμένων ανθρώπων και, σε ένα πρώτο επίπεδο, ο Σέπαρντ προσεγγίζει το θέμα του μέσα από τους μηχανισμούς του ψυχολογικού δράματος. Ταυτόχρονα, όμως, το έργο επανεξετάζει τον πυρήνα ενός πάγιου προβλήματος που τώρα πια αποτελεί μοντέλο ολόκληρου του δυτικού πολιτισμού: της αλλοτρίωσης, του ανικανοποίητου, της αρπακτικότητας, της διάψευσης, της αποτυχίας.

Η νατουραλιστική παράσταση της Ελένης Σκότη (μέχρι και ζωντανό αρνί βρίσκεται στη σκηνή) μετέφερε την αιχμηρότητα, τη βιαιότητα αλλά και το χιούμορ του κειμένου, κορυφώνοντας σε σκηνές μεγάλης έντασης. Ωστόσο, οι ρυθμοί της πλατειάζουν και έχουν ανάγκη μιας μεγαλύτερης επεξεργασίας. Η Αριέττα Μουτούση, στο ρόλο της ελαφρόμυαλης μάνας, εμβάθυνε τη λεπτομέρεια, έδωσε σχήμα στην επιπολαιότητα και στην πονηρή αγαθοσύνη. Ο γιος της (Ζαχαρίας Κεφαλογιάννης) είναι ένας χαρισματικός νέος ηθοποιός που κρατάει το μέτρο και ελέγχει τα συναισθήματά του. Δεν μπορώ να πω το ίδιο για την επίσης νέα Βικτώρια Χαραλαμπίδου (κόρη) και τον έμπειρο Μελέτη Γεωργιάδη (πατέρας) οι οποίοι υπερέβαλλαν ενοχλητικά στις αντιδράσεις τους. Σωστός ο Γιάννης Κατσάμπας (δικηγόρος). Ακριβής η μετάφραση του Γιώργου Παλούμπη. Καλοσχεδιασμένα τα κοστούμια της Χριστιάνας Χατζηγρηγοριάδου.

Η *Κατάρα των πεινασμένων* καταγράφει ρεαλιστικά τα πάθη των εγκλωβισμένων ανθρώπων

*** *Η κατάρα των πεινασμένων* του Ντέιβιντ Μάμετ. Σκηνοθεσία: Ελένη Σκότη. Παίζουν: Αριέττα Μουτούση, Ζαχαρίας Κεφαλογιάννης, Βικτώρια Χαραλαμπίδου, Μελέτης Γεωργιάδης, Γιάννης Κατσάμπας. Στην Κεντρική Σκηνή του θεάτρου Επί Κολωνώ, Ναυπλίου 12 και Λένορμαν, τηλ. 210 5138067**